

Правітри: Прабог

Іван Малкович

Протяжні, щільні, вперті, гураганні
пронизують Його вітри, і змерзлим серцем
колотять в Ньому, як тугим зеренцем.
в досягнутому горісі... Все — в тумані.

На вод яйіі, мов птах, усівся Дух —
висиджує земельку нашу... Вщух
на хвилюку вітер; бухкає з глибог

ледь вкупку збите серце — зріє, зріє
праматір наша, і вітрисько — віє,
й каміння досягає серед вод.